

«Тасдик менамоям»

Ректори Муассисаи давлатии таълимии «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода», доктори илмҳои филологӣ, профессор
Низомӣ Мухриддин Зайниддин
_____» сентябри соли 2024

ХУЛОСАИ

кафедраи ҷомеашиносии Муассисаи давлатии таълимии «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода» аз «24» сентябри соли 2024

Диссертатсияи Қурбонова Руқия Атоевна дар мавзӯи «Ташаккули институти Пешвои миллат дар системаи идоракунии давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» дар кафедраи ҷомеашиносии Муассисаи давлатии таълимии «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода» омода шудааст.

Қурбонова Руқия Атоевна хатмкардаи Институти педагогии давлатии Душанбе ба номи Т.Г. Шевченко, ҳоло Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ (1978) бо ихтисоси забон ва адабиёти рус ва хатмкардаи мактаби олии партиявии шаҳри Тошканд (1988) мебошад.

Дар раванди омода гардидани диссертатсия Қурбонова Руқия Атоевна унвонҷӯи кафедраи ҷомеашиносии Муассисаи давлатии таълимии «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода» махсуб меёфт. Айни замон ӯ ба ҳайси раиси Шурои собикадорони Ҳизби халқии демократии Тоҷикистон фаъолият намуда истодааст.

Аз тарафи унвонҷӯ имтиҳонҳои зерини номзадӣ супорида шудааст:

- забони хориҷӣ (англисӣ) ба баҳои «аъло» 21 сентябри соли 2020;
- таърих ва фалсафаи илм ба баҳои «аъло» 20 марти соли 2021;

Роҳбари илмӣ: Кароматулло Олимов – академики Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон, доктори илмҳои фалсафа, профессор.

Диссертатсияи унвонҷӯ Қурбонова Руқия Атоевна дар ҷаласаи васеи кафедраи ҷомеашиносии Муассисаи давлатии таълимии «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода» муҳокима гардида, барои Ҳимоя тавсия дода шудааст. Дар

муҳокима иштирок доштанд: ректори Муассисаи давлатии таълимии «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода», доктори илмҳои филологӣ, профессор Низомӣ Мухриддин Зайниддин, академики Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон, доктори илмҳои фалсафа, профессор Кароматулло Олимов, узви вобастаи Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон, доктори илмҳои фалсафа, профессор Усмонзода Хайриддин Усмон, узви Маҷлиси намояндагони Маҷлиси Олии Ҷумҳурии Тоҷикистон, узви вобастаи Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон, доктори илмҳои фалсафа, профессор Содикова Насиба, муовини ректори Муассисаи давлатии таълимии «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода», оид ба илм ва рушди инноватсионӣ, номзади илмҳои филологӣ, дотсент Аминӣ Алишер Файзуллох, дотсенти кафедраи ҷомеашиносии Муассисаи давлатии таълимии «Донишкадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода», номзади илмҳои фалсафа Қаландаров Мустафо, номзади илмҳои сиёсатшиносӣ, дотсент Раҷабов Имомиддин, Қурбонова Руқия Атоевна – унвонҷӯ ва дигар устодон.

**Аз рӯйи натиҷаи муҳокимаи диссертатсия хулоса қабул карда
шудааст:**

Диссертатсияи Қурбонова Руқия Атоевна дар мавзуи «Ташаккули институти Пешвои миллат дар системаи идоракунии давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» таҳқиқоти комилу анҷомёфтаи илмист, ки дорои аҳамияти назарию амалӣ ва навгонии илмӣ мебошад.

Ибтидои ташаккули ҷомеаи инсонӣ зарурат ба пешво, новобаста аз шаклҳои зоҳиршавии он (пирон, пешвоёни қабила, пешвоёни сиёсӣ динӣ ва ғайра) ҳамчун ниёзи инсонҳо ба ҳомӣ, наҷотдиҳанда ва раҳнамо мавҷуд будааст. Вобаста ба вақту макон моделҳои таърихии пешвои фарогирандаи оммаи мардум дар тасаввури иҷтимоии он марҳила ба марҳила хеле мураккабтар гардида, он дар худ мазмуни сиёсат, дин, идеология, ҳаёти ҷамъиятӣ ва ғайраро таҷассум мекард. Бо дарназардошти чунин аҳамияти зиёди ин падида дар ҳаёти ҷамъиятии одамон омӯзишу тадқиқи он низ аз мавриди тавачҷуҳи муҳаққиқон қарор гирифтааст. Дар таҳқиқотҳои ибтидоӣ оид ба пешвои сиёсӣ андешае бештар ҳукмфармо буд, ки тибқи он пешво будани шахс ва ҳифзи ин мақом аз ҷониби ӯ танҳо дар асоси сифатҳои фардӣ имконпазир мегардад, яъне пешвои сиёсӣ он шахсест, ки дорои хислатҳои хос ва нотақрор аст ва маҳз сифатҳои зотӣ ҳаққи пешво шуданро ба ӯ медиҳад. Ин ақида табиатан, аз ғояҳои анъанавии

таърихнигорон (Плутарх, Тит Ливий) ва файласуфҳо (Афлотун, Арасту, Гегел) оид ба нақши шахсиятҳои барҷаста дар таърих бармеояд. Назарияпардозони асри XIX концепсияи пешворо табиатан омили меросӣ пиндошта, онро ба шахсе нисбат медоданд, ки дорои хислатҳои беназир буда, оммаро аз ин ҷиҳат тасхир менамояд. Ин ақида дар шакли фишурдааш, формулаи пешво таваллуд мешавад ва сохта намешавад, бартарӣ дошт.

Бо мурури инкишофи ҳаёти сиёсии ҷомеаи башарӣ муносибат ба пешво тағйир ёфта, мавқеи он дар идораи давлат ва назми сиёсат афзун гардид ва андешаи «пешвои тавоно – омили бунёдии ташаккули давлати тавоно» дар шуури ҷамъиятӣ ва таҷрибаи давлатдорӣ аҳамияти хоса пайдо кард. Баробари ташаккули давлатҳои миллӣ институти пешвои миллат низ ба ҷузъи муҳими идораи давлат ва равандҳои сиёсӣ табдил ёфта, омӯзиши ҷанбаҳои гуногуни падида ва нақши он дар низоми давлат пураҳамият гардид.

Дар ибтидои солҳои 90-ум Ҷумҳурии Тоҷикистон низ истиқлоли давлатӣ ба даст овард ва ҳамин тавр, заминаву шароит ва имконот барои таҳкими давлатдорӣ миллӣ низ фароҳам омад, аммо бар хилофи бисёр ҷумҳуриҳои дигар, ки баъди заволи давлати шӯравӣ ҳолати нисбатан хуб доштанд, ба мардуми кишвар лозим омад, ки дар шароити басо мушкили бӯҳрони сиёсӣ, иқтисодӣ ва маънавӣ ба ташаккули давлатдорӣ худ ва таҳкими пояҳои истиқлолият шуруъ намоянд.

Зери сарвари Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон мухтарам Эмомалӣ Раҳмон дар тели се даҳсолаи соҳибистиклолӣ асосҳои конститусионӣ ва қонунии давлати соҳибистиклоли Тоҷикистон пойдор гардид, самтҳои сиёсати иқтисодию иҷтимоӣ, роҳу равиши робитаҳои хориҷӣ муаян шуда, ҳувияти миллӣ, эҳсоси худшиносӣ ва ифтихори ватандорӣ боло рафт, озодии вичдон ва фаъолияти созмону ташкилотҳои ҷамъиятӣ дар доираи қонун ба низом даромад ва кишвар ба субъекти фаъоли муносибатҳои байналмилалӣ табдил шуд.

Барои ин хизматҳо ва саҳми асосӣ гузоштан дар ба даст овардани сулҳу ваҳдати миллӣ, эъмори давлати соҳибихтиёр, рушди сиёсӣ, иқтисодиву иҷтимоӣ ва таърихиву фарҳангии давлати мустақили Тоҷикистон 9 декабри соли 2015 бо ҷонибдорӣ мардуми кишвар ва парлумон санади махсус: Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон дар бораи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат қабул гардида, тибқи он Эмомалӣ Раҳмон Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат эълон карда шуд. Дар зарфи панҷ соли сипаришуда пас аз қабули қонун институти пешвои миллат ташаккул ёфт ва омӯзишу тадқиқи мактаби сиёсии Эмомалӣ Раҳмон хосияти рӯзмарра пайдо намуд.

Ҳамин тавр, дар шароити кунунӣ зарурати тадқиқи заминаҳои иҷтимоӣ ва сиёсии ташаккули ниҳоди Пешвои миллӣ, саҳми Пешвои миллат дар бунёди низоми давлатдорӣ миллӣ ва инъикоси мазмуни идеяи миллӣ дар концепсияи Пешвои миллӣ боз ҳам меафзояд. Ин ҷиҳат ба хотири инъикоси таҷрибаи нодири сарварӣ дар равандҳои мураккаби сиёсӣ ва ҳифзи хотираи таърихӣ миллат хеле муҳим мебошад. Вобаста ба ин, рӯҷу ба омӯзиши ҷанбаҳои гуногуни ташаккулёбии институти Пешвои миллат фаротар аз ҷаҳорҷӯби омӯзиши таҷрибаи як шахс, як роҳбар ва фаъолияти як президент буда, беш аз ин, ба бозгӯ намудани хосиятҳои инкишофи як марҳилаи томи давлатдорӣ пайваست мегардад. Обьекти омӯзиш фаъолияти шахсият ва институт аст, вале муҳтавои он ба арзишҳои баланди миллию давлатдорӣ тавҷам мебошад. Барои имрӯз ва ояндаи рушди кишвар, дарки паҳлуҳои мусбату манфӣ, аҳамияти институти пешвои миллат, ҳамзамон натиҷагирӣ дақиқи илмӣ институти мазкур аз нигоҳҳои мухталиф зарур мебошад. Ин ва дигар ҷанбаҳо аҳамият ва зарурати омӯзиши масъаларо зиёд менамоянд.

Навгони илмӣ ва амалии таҳқиқот чунин нишон додашудаанд:

- асосҳои назариявӣ, муҳтаво ва мундариҷаи мафҳуми «Пешвои миллат» ва таносуби он бо мафҳумҳои дигари роҳбарикунандаи сиёсӣ баррасӣ карда шуданд;
- заминаҳои иҷтимоию сиёсии ташаккули ниҳоди Пешвои миллӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ошкор карда шуда, зарурат ва аҳамияти институти мазкур дар ташаккул ва рушди Тоҷикистони соҳибистиклол ба таври мушаххас баён карда шуданд;
- аҳамият ва таъсири институти Пешвои миллӣ дар инъикоси идеяи миллӣ, алоқамандии падидаи Пешвои миллат дар тақмилу тақвияти мазмуни шароити амалишавии идеяи миллӣ нишон дода шуданд;
- мақом ва ҷойгоҳи Пешвои миллат дар таъмини суботи сиёсӣ, бадастории ваҳдати миллӣ, азбайнбарии хавфу хатар, баҳамории миллат, гирифтани пеши роҳи парокандагии миллӣ инъикос карда шуданд;
- ислоҳоти бунёдии тамоми сохтори давлатдорӣ миллӣ, татбиқи концепсияҳо ва барномаҳои стратегӣ рушд ва таҳаввули сохтори конститутсионӣ мамлакат бо дарназардошти далелҳои муътамад ва ҳолати воқеии пешрафти Ҷумҳурии Тоҷикистон натиҷагирӣ карда шуданд;
- нақши Пешвои миллат дар ҷустуҷӯи роҳҳои ҳалли масъалаҳои глобалӣ, муаррифии иқтидору имконоти давлат дар арсаи байналхалқӣ, тавсеаи сиёсати хориҷӣ муайян карда шуданд;

– дурнамои инкишофи кишвар ва ҳадафҳои стратегии рушд бо дарназардошти мактаби бойи давлатдорӣ Пешвои миллат баён карда шуданд.

Нуқтаҳои асосие, ки барои ҳимоя пешниҳод мешаванд, дар бандҳои зерин ифода мегарданд:

1. Дар натиҷаи таҳлили таърихию сиёсӣ ба хулосае омадан мумкин аст, ки падидаи пешво ба раванди рушди давлат ва таҳкими суботи сиёсӣ таъсири назаррас дорад. Дар ин самт, доштани на як ё ду зарфият ва ҷиҳатҳои нодири сарварӣ, балки маҷмӯи сифатҳои лозиманд, ки барои идораи як давлат дар шароити мураккаби байналмиллалӣ ва равандҳои ҷаҳонишавӣ лозиманд, аз он ҷумла донишу саводнокии баланд, дурандешӣ, ҷасорат, саҳтгирӣ, ватандӯстӣ, худбоварӣ, адолатпарварӣ, ростқавлӣ, иродаи баланд, дипломат, истодагарӣ, касбият, қобилияти идоракунии, малакаи ташкилӣ ва ғ. Ин ҷиҳат пешвои миллиро аз як падидаи устуравии душвордарк ба шахсияти воқеии қобили дарку таҳлил табдил дода, муносибати оқилонаи илмию амалиро нисбат ба ҷаҳонияти пешвои миллий эҷод месозад.

2. Асоснок карда шуд, ки пешвои миллий падидаи сунъӣ нест, балки вазъияту равандҳои воқеӣ, зарурати ислоҳоти бунёдии ҳолати бавучудода, ҳалли мушкилоти бузурги ҷамъиятӣ ва татбиқи стратегияи дурбинонаи рушд заминаро барои бавучудоии ӯ фароҳам меорад. Пешвои миллий на танҳо ба вазъият таъсир мерасонад, балки таҳти анъанаҳои ҳоси замон ва макон равиш, тактикаву стратегияи амал ва муносибати ҳудро ба масъалаҳо, равандро ба муҳимтар аз ҳама нисбат ба омма метавонад дигар намояд. Ин ҷиҳат тасаввуроти хаторо оид ба «пешвои миллий – ҳамчун омили шахшудаи таърих» аз байн бурда, тасаввури зарурату афзалияти онро барои раҳнамоии дурусту дурбинонаи равандҳои инкишофи ҷамъият эҷод менамояд.

3. Исбот карда шуд, ки ташаккули пешвои миллат на ба таъйиноти расмӣ, балки ба эътирофи омма алоқаманд мебошад. Ҳатто агар пешвои миллий бидуни эътирофи зарурӣ ба ҳайси роҳбар таъйин шавад ҳам, оқибат аз ҷониби миллат эътироф карда мешавад. Яъне эътирофу ҷонибдорӣ пешвои миллат аз эътирофи омма ё ба мазмуни дигар, аз ҷиҳат ба боло сурат мегирад. Дар таҷрибаҳои дигари роҳбарӣ бошад, касе ба мансаб таъйин мешавад, ки ӯро доираҳои муайяни сиёсӣ ҷонибдорӣ ва пешбарӣ мекунад. Дар ҷунин маврид интиҳоби роҳбари сиёсӣ аз боло ба ҷиҳат анҷом дода мешавад. Ҳамин тавр, механизми ташаккули пешвои миллий аз ҷиҳат ба боло ва дигар шаклҳои роҳбарӣ аз боло ба ҷиҳат мебошад.

4. Пешвои миллат дар фарқ аз мақомҳои дигари роҳбарикунандаи сиёсӣ дорои пайравон аст, на тобеон. Дар низоми роҳбарии сиёсӣ омма мақоми тобеонро соҳиббанд, аммо дар мисоли пешвои миллат шаҳрвандон ва омма пайравон ва ҷонибдорон ба шумор мераванд. Бинобар ин, агар мақоми роҳбарии пешвои миллат иваз шавад ҳам, ӯ эътибори худро аз даст намедихад. Дар мисоли роҳбарони дигари сиёсӣ ин раванд баръакс аст.

5. Заминаҳои иҷтимоӣ ва сиёсии ташаккули ниҳоди Пешвои миллӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон таърихи чандон тӯлоние надошта, он ба даврони истиқлолияти давлатӣ ва оғози давлатдории миллӣ рост меояд. Ташаккули институти мазкур ба раванди касби таҷрибаи роҳбарӣ ва сарвари Эмомалӣ Раҳмон рост меояд, ки батадрич дар зарфи се даҳсолаи истиқлолияти давлатӣ аз президент ба сарвари мардумӣ ва ҳамин тавр ба пешвои миллат табдил ёфт.

6. Дар ҷардид, ки институти пешвои миллат бо институти демократия на танҳо муҳолифат намекунад, балки имкониятҳои иқтисодии институти пешвои миллат метавонад барои рушди принсипҳои демократия ва ҳифзи арзишҳои ҷомеаи демократӣ муосидат кунанд. Ин мисолҳо нишон медиҳад, ки масъалаи пешвои миллӣ бо низоми демократӣ дар тазод нест ва баръакс ин ду ҳамдигар вобаста мебошанд.

7. Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон заминаҳои бавучудой ва тақвияти институти пешвои миллат на ба тақлид ба ҳолатҳои болозикр, балки дар пояи ниёзҳо, ҳолатҳои миллат ва эътирофи нақши сарвари сиёсӣ дар ташаккули давлатдори навин, гирифтани пеши роҳи ҳамагуна таҳдиду хатарҳои миллӣ, муаррифии шоистаи Тоҷикистон дар сиёсати байналхалқӣ ва ғайра алоқаманд мебошад.

8. Тавсияҳои методӣ доир ба тақмили имкониятҳои густариши институти Пешвои миллат пешниҳод шудаанд.

Аҳаммияти назариявӣ ва амалии таҳқиқот. Натиҷаҳои таҳқиқот метавонанд, ҳангоми таҳқиқоти минбаъдаи институти Пешвои миллат, мактаби сиёсии Эмомалӣ Раҳмон, дар раванди таълим, зимни хондани лексия, курсҳои махсус дар муассисаҳои олии таълимӣ, барои хизматчиёни давлатӣ ҳангоми бурдани корҳои тарғиботию ташвиқотӣ, судман бошад. Маводҳои пешниҳодгардида ҳангоми таҳияи маҷмӯи корҳои тарғиботӣ, идеологӣ ва амалии миёни аҳоли оид ба нақшу ҷойгоҳи Пешвои миллат дар бунёди давлатдории навин, ташаккули имиджи мусбати давлат, ҳалли мушкилоти соҳавӣ ва дарҷаи неқӯаҳволии омма дар Тоҷикистон метавонанд истифода шаванд.

Муҳтаво ва хулосаҳои тадқиқот метавонанд барои таҳияи курси «Мактаби сиёсии Пешвои миллат» дар мактабҳои олӣ ба таври васеъ

истифода шаванд. Истифодаи маводи таҳқикотӣ дар фаъолияти амалии мутахассисони васоити ахбори омма ва барои татбиқи босамари Қонуни Ҷумҳурии Тоҷикистон «Дар бораи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ – Пешвои миллат» муфид хоҳад буд.

Минбаъд натиҷаҳои таҳқиқотро дар кори илмӣ доир ба мавзуоти бо ҳам наздик истифода бурдан мумкин аст.

Муаллиф дар ҳамаи марҳилаҳои таҳқиқот иштирок намуда, натиҷаҳои пажӯҳиши худро дар шакли мақолаҳои илмӣ чоп намудааст. Натиҷаҳои асосии диссертатсия дар се мақолаи илмӣ ва ду маърузаи муаллиф чоп гардидаанд.

Мазмуни асосии тадқиқоти диссертатсионӣ дар мақолаҳои зерини муаллиф баён шудааст:

[1-М]. Қурбонова, Р.А. Амалияи ҷомеасозӣ дар фаъолияти Пешвои миллат – Эмомалӣ Раҳмон [Матн] / Р.А. Қурбонова // Паёми донишгоҳи миллии Тоҷикистон. Бахши илмҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва ҷамъиятӣ – 2019. – № 1. – С. 277-281.

[2-М]. Қурбонова, Р.А. Саҳми Пешвои миллат – Эмомалӣ Раҳмон дар ҷустуҷӯи роҳҳои ҳалли масъалаҳои глобалӣ [Матн] / Р.А. Қурбонова // Гузоришҳои Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон. Шӯбаи илмҳои ҷамъиятшиносӣ. – 2020. – № 3. – С.7-12.

[3-М]. Қурбонова, Р.А. Заминаҳои иҷтимоӣ ва сиёсии ташаккули ниҳоди Пешвои миллат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон [Матн] / Р.А. Қурбонова // Гузоришҳои Академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон Шӯбаи илмҳои ҷамъиятшиносӣ. – 2020. – № 3. – С.7-12.

[4-М]. Қурбонова, Р.А. Заминаҳои иҷтимоӣ ва сиёсии ташаккулёбии мактаби давлатдорӣ Пешвои миллат [Матн] / Р.А. Қурбонова // Ислоҳоти низоми идоракунии давлатӣ ва хизмати давлатӣ: моделҳои муосири самаранокӣ он: маводи конференсияи илмӣ-амали байналмилалӣ. (5-6 март соли 2021). Душанбе, 2021. - С. 135-141.

[5-М]. Қурбонова, Р.А., Мавқеи собиқадорон ва занон дар амалӣ намудани ҳадафҳои Ҳизбӣ халқии демократии Тоҷикистон [Матн] / Р.А. Қурбонова // Нақши Ҳизбӣ халқии демократии Тоҷикистон дар ташаккули давлатдорӣ миллӣ: маводи конференсияи байналмилалӣ илмӣ-амалӣ - Душанбе, 2024. - С. 74-82.

Ҳамин тавр, диссертатсияи Қурбонова Руқия Атоевна дар мавзӯи «Ташаккули институти Пешвои миллат дар системаи идоракунии давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» пажӯҳиши комилу анҷомёфта мебошад.

Автореферат ба мазмун ва муҳтавои диссертатсия мувофиқ мебошад.

Ҳамин тавр, истифодаи мавод ва усул, инчунин методологияи таҳқиқоти гузаронидашуда ба ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандро ва технологияи сиёсӣ мувофиқ мебошад. Диссертатсия аз рӯи натиҷаҳои бадастомада, татбиқи амалӣ ва тартиби омодагӣ ба талаботи Низомномаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Вазорати маориф ва илми Федератсияи Россия мувофиқат мекунад.

Диссертатсияи Курбонова Руқия Атоевна дар мавзӯи «Ташаккули институти Пешвои миллат дар системаи идоракунӣ давлатии Ҷумҳурии Тоҷикистон» ба ҳимоя барои дарёфти унвони илмӣ номзади илмҳои сиёсӣ аз рӯи ихтисоси 23.00.02 – Ниҳодҳо, равандро ва технологияи сиёсӣ тавсия дода мешавад.

Хулоса дар ҷаласаи васеи кафедраи ҷомеашиносии МДТ «Донишқадаи давлатии фарҳанг ва санъати Тоҷикистон ба номи Мирзо Турсунзода» 24 сентябри соли 2024 қабул шудааст.

Дар маҷлис 14 нафар иштирок доштанд.

Натиҷаи овоздихӣ: «тарафдор» - 14 нафар; «муқобил» - нест; «бетараф» - нест. Протоколи №2 аз 24 сентябри соли 2024.

Мудири кафедраи ҷомеашиносии
Муассисаи давлатии таълимии
«Донишқадаи давлатии фарҳанг
ва санъати Тоҷикистон ба номи
Мирзо Турсунзода», н.и.ф., дотсент

Амондуллоев Б.

Котиб

Чураева Д.

Имзои мудири кафедраи ҷомеашиносии
Амондуллоев Б. ва Чураева Д.-ро
тасдиқ менамоям:

Сардори шуъбаи кадрҳо ва корҳои
махсуси МДТ «Донишқадаи давлатии
фарҳанг ва санъати Тоҷикистон
ба номи Мирзо Турсунзода»

Ҳомидова З.